

SZARVAS ÉS VIDEKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Beliczey-utca 11. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.

Kiadóhivatal:
Beliczey-utca 11. szám. (saját ház,) hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
Kiadó s lap tulajdonos SAMUEL ADOLF

Közpénz — Csáky szalmája.

Sehol a világon nem sikkasztanak annyi közpénzt, mint Magyarországon és sehol a világon nem viseltetnek a közpénztárolónál oly vak bizalommal az alacsonyabb rangban levő tisztviselők iránt, mint ugyancsak Magyarországon.

Egész nagy statisztikát lehetne összeállítani arról, hogy az aradi árvák megrontójától, Krivány Jánostól kezdve az ifjusági kereszties hadak vezéréig, Kecskeméty Győző-ig hány magyar köztisztviselőt értek lopáson, sikkasztáson — persze már későn, mikor a jó madár már hegyen, völgyön túl járt. Ezek a gazemberek egymás példájából merítettek tanúságot és bátorságot, no meg az újságokból, melyek valamennyi sikkasztóból regényhőst csinálnak és a sikkasztások csinjáról binjáról és a szökés módjáról olyan felvilágosítást adnak, mint akár egy erre a célra berendezett tudakozódási iroda.

Első sorban természetesen a vak bizalom az oka annak, hogy a pénzeket kezelő szegény és gyenge lelkű emberek megtévednek és módjuk van a bűn elkövetésére. Amerikában már egy nagy kolónia alakulhatott volna Magyarországból a mások pénzével elsőkötött emberekből, akik ott vidáman és kedélyesen mesélgetik el egymásnak, hogyan loptak az édes hazában.

Pedig a mi törvényeink elég ékezen és körülmenyesen intézkednek arról, hogyan kell a

közpénz kezelése körül eljárni, hogy annak semmi baja ne essék. A szabályrendeletek pedig körültekintő óvatossággal hirdetik, miképpen kell a pénzt átvenni, könyvelni, elzárni, ellenőrizni megvizsgálni és szállítani. Még sincs semmi látszatja.

Jószerecse, vak véletlen, hogy akár minden nap nem történik közpénz sikkasztás Magyarországon s hogy azoknak a szegény embereknek, akik a mi pénztarainkban alkalmazva vannak — tulnyomó része becsületes, bizony csak ezeken a becsületes kis embereken mulik, hogy el nem sikasztották eddig Magyarországot: mert sehol a világon nem lehet olyan könnyen sikkasztani, mint itt. —

Mint nagyon sok magyar betegség, ez is azon mulik, hogy a törvényeket és szabályrendeleteket nemcsak, hogy lanyván, de a legtöbb helyütt sehogyszem tartják be. Nincs komtosabb hivatal, mint egy városi vagy megyei penztar; kevés a munka, sok a szieszta s a felelőség tudata csak olyankor kezd ebredezni a lelkekben amikor főispán ur öméltósága kissé vexáló hangulatban van és erelyesebb penztarvizsgálatot tartat. Az ilyen vizsgálatok rendszerint azzal a monoton eredmennyel jarnak, hogy a penztar a legszebb rendben tartott, pedig hej! alig van közpenztar Magyarországon, melyben hiba ne lenne a kreta körül! Dehát a komtos provincián, az atyafiságok és kikkek e legujabb termő tájain kinek lenne kedve a bűröket kavargatni?

S a csip-csup panamak száza maradnak mély-séges utkok, amig természetszerűleg, de évtizedek multán ki nem pattanak. S akkor kitudná a panama felelősét előkeríteni? Vagy a temetőben fekszik az mar olyankor, vagy ugy kibujik a felelőség alól, mint annak a rendje. Mert kibujni nálunk szintén igen könnyű dolog.

Csak amikor ilyen szenzacios nagy büntet-tekről hullik le a repel, akkor kezd ebredezni a lelkiismeret ebben a pénzével banni nem tudó hazában. Aztán megint elalszik az az almos lelkiismeret s a gazemberek habortlanul lopják és sikkasztják tovább a közpénzt — a Csáky szalmáját.

Amig fölülről jövő hatalmas nyomások következtében át nem megy a pénzkezelő több hivatalnokok lekebe az a tudat, hogy a legszigorubbán kell ellenőrizniök az alkalmazottakat, ugy a hivatalban, mint tarsasagszerepiésükben addig nem lesz biztos az arvak és adosok pénze Magyarországon. Addig az csak a Csáky szalmája lesz!

Újdonságok.

— **Bál a sanatórium javára.** Bizonyára ismeretes lapunk olvasói előtt azon fenivas, melyet vármegyénknek nem csak rangjara, de jótékony szívere is első asszonya, öméltósága Dr. Lucacs Györgyné intézett a megye közönségéhez. Ugyanis feniv ebben beuunket a folszanne, hogy a tarsangon mulatagain

SZARVAS ÉS VIDEKE TARTALMAJA.

Nem engedi a lelkiismerete.

Olyan félnék alázattal lapult meg az ajtó mellett, mintha csak egy árnyékképet rajzoltak volna oda.

Nem lehet csodálni, hisz egy nyomorult gyakor-nok állt a mindenható igazgató előtt.

Reszketett a kezében a papírlap; a hangja pedig teljesen fölmondta a szolgálót.

Sokáig nem vette észre az a hatalmas ur, a ki illatos szivarjának füstjébe és az eléje halmozott iratok Clumborazzójába burkolódzva, végre hanyagul fellpillantott.

— Mit akar maga itt? Szólt meg az igazgató ur dörgedelmes hangja.

Két rét hajlott a modern rabszolga. Csak tagonként ejtette a szökat:

— Egy kis előleget esedeznék. Mielőtt benyujtánám kérvényemet, nagyságod kegyes partfogásáért jöttem könyörögni.

És aztán beszélt leirhatlan nyomorról, beteg feleségéről, éhez gyermekekről 90 korona havi fizetés! . . . Ó pontos ember. Főnöke soha se tett még panaszt ellene. Csak 200 korona az előleg, a mit kér, havi négy korona törlesztéssel.

Alig lehetett érteni a szegény irnok szavát, aki

ezalatt oda vánszorgott a mindenható urhoz és rettenetes alázatossággal nyujtotta fejeje a kaulgradius betűkkel irt folyamodványt.

Az igazgató ur vegignustrálta az ő szürke, metsző nezesu szemével; s miközben részvétlenül babrálta az eléje tett miniszter papírt, száraz hangon mondta:

— Kétszaz korona, havi négy korona levonás; hisz ez a törlesztés evékig eltarthat. A mi bantsunk meg csecsemő korát éri s a részvényesek meg ilyen csekély veszteséget is megérezhetnének, ha esetleg odavesz.

— De hisz nem fog odaveszni.

Olyan kegyetlen hidegséggel mérte végig azt a vézna, beteges embert, hogy ez a tekintet szinte jövendőleg mondta: „Hisz beled csak halni jár a lélek. Csak nem kezeled, hogy ez az előszigazott, nyomorult beteg test meg evékig szolgáljon neked.”

— Ha open kívánja, én az üles elé terjeszthe-tem folyamodványát, de partfogást nem igerhetek. Az urak ismerik lelkismeretességemet, puritan elveimet s azt a minden mas tekintetet mellozo szigorúságot, melyel a tarsaság előnyeit kezelem. En semmi kockázta-tasba nem megyek bele.

— Nagyságos uram, egy szegény család életet mentheti meg. Nem a könnyelműség vit e helyzetbe, de szerencsétlenségem: a sok betegség.

— Az mellekes. A tény a io. Nem látok biztos fedezetet. Na, de ne vesztegessük a szót. Hagyja itt a folyamodványát és ne csináljon vérmes reményeket,

Jó napot.

Nem igazság az, hogy nem csak annak a kezében van az ember élete, aki adta ezt az életet . . .

— De hát a reményesség második lelke a szegény embernek. Ez a reményesség adta kezébe a támogató mankót annak a szerencsétlennek.

Mialatt alázatos hajlongások közt elhagyta a mindenható ur szobáját, észrevette, hogy az igazgató jegyzetet irt a folyamodvány hatlapjara.

Tehát mégis benyujja! A szegélyzet csak olyan kérvényekre kerül, a melyekre föl akarjuk hívni a figyelmet.

A nyomorult fiatal férfi rátámaszkodott az ő sorsadta mankojára: vérmes remennyel hagyta el a fenyei és kenyelemmel rendezett helyiséget.

Hat az igazgató ur tényleg irt szegélyzetet Boros József folyamodványara; meg pedig ezt:

„Folyamodó egészségi állapota nem látszik olyan-nak, hogy az előleget kockázat nélkül megtehessen szavazni. Lelkiismeretem nem engedi, hogy a kerveynt partolólag terjesszem az üles elé.”

Odább tolt a folyamodványt és aztan folytatta az imént bekezdett levélkét. Egyszerre megálapodott. Gondolkozva nézett maga elé. Kinyujtotta kezét ama boritek felé, a melyet csak az imént vagott föl. Ismét gondolkozott. Nem tartott soká.

Az a másik boritek a bankra volt czimezve és kétezer korona rejlett benne, vadonat új bankósbau. Kivette, Összehajtotta, mert így nem fért volna

kat a békésmegyei szegény sorsu tüdőbetegek sanatóriuma javára rendezzük. Örömmel constatálhatjuk, hogy a nemes, magasztos eszme már nálunk is megfogant. Városunk arany ifjúsága Pénteken este nagyszámmal gyűlt egybe az Árpád szállodában, a hol is nagy lelkesültséggel határozta el, hogy a fent jelzett cél javára a jövő év január havának első felében hangversennyel egybekötött táncmulatságot rendez. A hangversenynek nagyobb vonásokban már a programját is megállapították. Egy katonazekar három s ámból álló hangversenye keretében elő fog adni az Eleven Újság melynek zenei rovatában bizonyára nem csekély hatást fognak kelteni a Pollak Béla és D. Jeszenszky Elek által előadandó kislek. A rendezőség Szoyer Ilona meghívását is tervbe vette, a ki egy számot töltene be a hangversenybe. Tekintettel a hangverseny ilyen programjára, tekintettel a rendezőség nagymérvű lelkesültségére bátran remélhetjük, hogy a szarvasi ifjúság hangversennyel egybekötött bálja olyan lesz, a melynek sem erkölcsi, sem anyagi siker tekintetében nem lesz párja nemcsak városunkban, de a megyében sem. Hiszen — így szokott az lenni. A rendezőség holnap tartja második gyűlést este fél 9 órakor az Árpád szállodában.

Felolvasás. Mint már a múlt számunkban jeleztük, D e r c z y Peter földbirtokos ur a tejszövetkezetek hasznáról tájékoztató felolvasást fog ma d. u. 2 órakor a község háza tanácstermében tartani. Miután a tejszövetkezetek létesítése, éppen azon mulik, hogy a község ennek hasznáról és jövedelmességéről nem bír kellő tájékozással, igen ajánlatos lenne, ha ezen felolvasásra minél számosabban jelenének meg. A községben divó egyoldalú gazdasági rendszer alig hozza meg a gazdálkodónak a beteketés kamatját s ily körülmények között örömmel fogadhatjuk azon kezdeményező lépéseket, melyeket a hatósággal egyetértve felolvasó ur elerni szándékozik. Szakítsunk azon hagyományt, hogy az új eszmék nem czelszerűek, mert a tapasztalat arra tanít bennünket, hogy minden téren haladás mutatkozik, szükséges tehát, hogy a gazdasági rendszerben is tért foglaljon ezen alap igazság.

Uj tanár. A F e r t i g Alajos e. halálczása által megüresedett magyar es német nyelv tanszékére a szarvasi főgymnasium tanari kara Dr. N e m e s (Nyácsi) Bélát hívta meg, ki a szarvasi főgymnasium tanulója volt s ki állását már el is foglalta.

Hangverseny. Tegnap este folyt le az Árpád szálloda nagytermében a szarvasi tanítóknak hangversennyel egybekötött táncmulatsága nagy számú közönség részvétele mellett. A mulatságról bővebben jövő számunkban emlékezünk meg.

Az Uránia előadásai Kedd, Szerda és Csütörtökön folytak le, mindhárom este nagyszámu közönség jelenléte mellett, mely élvezettel halgatta Pekár költői szépségekben gazdag műveit s gyönyörködve nézte az Uránia szebbnél szebb, szingazdag képeit. A XIX. század előadása alkalmából egy kis hazafias tüntetés is keletkezett, a menyiben a magyar szabadságharc vezéreit megjelenezték, Haynau urat pedig megbeczugoltak. A három itt előadott darab közül

egjobban megnyerte a közönség tetszését a „Tánc” című, mely ugyszólván minden egyes mozgó fényképet megtapsolták. A jelenvolt hölgyközönsének különösen azon rész szolgált nagy gyönyörűségére, melyben a szerző felszólítja az ifjúságot, hogy táncmulatságok alkalmával ne támaszkodjanak a bálterem falait a mamák öldöklő pillantásai alatt, hanem vigyék táncba a delnőket. Lesz-e ennek a buzdításnak fogantja valjon?

A gyomai választás előtt. Már csak néhány nap választ el a gyomai választástól s a kezdetben mutatkozott összegabajodás teljesen elmúlt. H a v i a r Dániel kijelentette, hogy a november 10-én hozott párthatározattal nem kíván ellentétes álláspontra helyezkedni s csak az esetben lépett volna fel, ha egy újabb értekezleten megtörtént volna személyét illetőleg a megállapodás. Györy Elek Szeghalmon csütörtökön délután, Mezőberényben vasárnap délután uondotta programbeszédét. Békésvármegye választmánya december 9-re Hétfőre, vagyis holnapra tűzte ki a választás napját.

Halálozás. Horváth János a békés-csabai gymnasium érdemes igazgatója, volt 48-as honvédszázados, életének 78-ik évében elhunyt.

Gazdasági épületek. Szarvas községe új gazdasági épületeket épített, melynek ügyében a község elöljárósága a legutóbbi közgyűlésen mutatta be Bányász János építési vállalkozóval kötött szerződését, mely a kihirdetett árlejtés értelmében jött létre. Bányász János 23,220 koronáért vállalta el a gazdasági épületek építését. A vele kötött szerződést a képviselőtestületi közgyűlés jóváhagyta.

Ápró kertészek. A gyermek is virág: virágu az embernek, akit a teremtés legkélelőbb alkotásának szeretünk nevezni. Igazsága van a poétának, hogy a gyermek és a virág testvérek. Ez az igazi kép, kedves, gyöngéd, poétikus és nem is hason nélkül való gondolatot ébresztett Mautner Ödönben, a ki, úgy látszik, nagyon szereti a virágot, a gyermeket is. Össze akarja őket hozni úgy, hogy virág ke r t é s z k e d é s r e kívánja szoktatni a gyermeket. Hadd szeresse meg a gyermek a maga munkáját a virágban, lesse kedves gonddal a gyenge szál fejlődését, linom hajtásának illatos kivirulását és gyönyörködje szépségében a megjutalmazott munka örömeivel. Van benne igazság, hogy az ilyen gyermek tartózkodni fog attól, hogy a növényt bántsa, megcsönkítsa, vagy pusztítsa. Érdekes és kedves ötletének megvalósítására folajánlja Mautner, hogy hajlandó 9-13 éves iskolásfiuk és 9-15 éves leányok között ingyen szétosztani dísznövényeket, cserepes virágokat, virágbagymákat. Ellátja a kertészkedő gyermekeket utmutatásokkal, tanácsokkal, kieszközli, hogy a jövőre Budapesten tartandó nemzetközi kertészeti kiállításon a gyermekek virágai helyet kapjanak és ő maga díjakat tűz ki a legszebb virágokat kiállító apró kertészek jutalmazására. Mi a gondolatot kedvesnek, helyesnek és okosnak tartjuk, őszintén kívánjuk, hogy meg is valósuljon.

Ingyenes karácsonyi ajándék! Hát ez bizony egy kissé furcsán hangzik a mai pénzhiá-

nyos világban. Pedig igaz! A P e s t i N a p l ó Magyarországon — e legrégibb és legelőkelőbb napilapja kedveskedik vele előfizetőinek. Áll pedig ez az ajándék egy értékes kötésű és gyönyörű díszmüből, a K ö l t ö k A l b u m á - b o l, a mely közel félszáz költő műveiből közöl válogatott szemelvényeket, költészetünk gyöngyeit, lelki gyönyörűségét minden művelt magyar embernek. A díszmü, mely először a L a m p e l R ö b e r t cs. és kir. udvari könyvkereskedésének kiadásában (56 korona bolti áron) jelent meg, s a melyet Dr R a d ó A n t a l a Kiszaludny — Társaság tagja szerkesztett, a Pesti Napló ez új kiadásában a tavalyi Himfy Albumnál jóval nagyobb formában, gazdagon illusztrálva és rendkívül díszes, jelentékenyen bővített kiadásban fog megjelenni.

A K ö l t ö k A l b u m á t a P e s t i N a p l ó új kvartkiadásában minden állandó előfizető karácsonyi ajándékul megkapja, És megkapja díjtalanul az is, aki ez év bármely napjától egy félévre megszakítás nélkül fizet elő a Pesti Naplóra.

Megyegyülés. Ez évben az utolsó évnegyedes megyei közgyűlés a karácsonyi ünnepek előtt valószínűleg december hó 16-án fog megtartani. Ezen kívül még egy közgyűlést fog tartani a törvényhatósági bizottság ebben az évben, melynek egyedüli tárgya lesz: a tisztújítás. A tisztújító közgyűlés előreláthatólag december hónap utolsó napjain lesz megtartható. A tisztújítással kapcsolatban a vármegyei főjegyzői állásra vonatkozó kombinációk egyelőre elesenek s így tekintetben változás most nem történik.

Bökezü főúr. A szegény sorsu tüdőbetegek alföldi sanatóriumának czéljaira gr. A l m á s y Dénes 10000 koronás alapítványt tett. A midőn a nemes gróf bökezűségéről, melyel a legnemesebb és leghumanusabb czélnak állott szolgálatába, megemlékezünk egyszersmind tesszük ezen megemlékezést a követésre méltó áldozatkész iránti legnagyobb elismeréssel, mert az, ki a szenvedő emberiségért hoz áldozatot, mindnyájunk haláljára és köszönetére tette magát érdemessé.

Tanítók gyűlése. A „Szarvasi helyi tanító egyesület” ma délután 3 órakor az ipariskola III. oszt. tantermében tisztújító közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés az 1901-ik egyesületi évről. 3. A számvizsgáló bizottság jelentése. 4. A könyvtárvizsgáló bizottság jelentése. 5. Tisztújítás. Elnök, alelnök, jegyző, pénztárnok, könyvtárnok és három igazgatóbizottsági tag választása. Az „Eötvös” alap pénztárosának választása. 6. Esetleges indítvány tárgyalása.

A közigazgatási bizottság ülése. A vármegyei közigazgatási bizottság legközelebbi rendes ülését december hó 9-én, hétfőn tartja.

Budapest fejlődése. Székesfővárosunk haladása valóban rohamos, melyhez hozzájárul egyes hazafias kereskedő áldozatkészége. Láthatjuk ezt ha betekintünk a Népszínházzal szemben levő palotába, hol a néző elé mesés látivaló tárul. Egy áruház, a h o l m i n d e n, m i a z e m b e r n e k s z ű k s é g e s, k a p h a t ó. Csodálatos ügyességgel van itt felhalmozva a modern kereskedelem és ipar majduem összes terméke. Van itt cipő, ruha, vászon, fehérnemű, szőnyeg, divat, díszmü-, játék-árak, könyvek és más ezer meg ezerféle tárgy, csemege, csukorkák, sőt még egy külön buffet is, a hol a vásárlók magukat fel is frissíthetik. Ajánljuk t. olvasóinknak, hogy Budapestre való utazások alkalmával el ne mulasszák ezen ujonnan teljesen alakított és megnagyobbított P á r i s i n a g y á r u h á z a t (Kerepesi-ut 38.) meglátogatni, a honnan megelégedéssel és felejthetetlen jó benyomással távozik minden látogató. Kívánatra képes nagy árjegyzéket mindenkinék ingyen és bérmentve küld e világhírű áruház.

Rablás az utozán. Viszkok János szarvasi illetőségű egyén, ki folyó 3-án rokonai látogatására jött haza, bement Goldstein Károly korcsmájába, hol Gilyan János és több társa mulatozott; de nem sokáig maradt ott, mivel későre járt az idő s az egyik rokonához indult, hol azon éjjel megszállni szándékozott. Gilyan János és Tomán György utána mentek s a sötétség lep'e alatt megtámadták. Tomán a torkát fogta, Gilyan pedig a zseböráját, 65 korona készpénzét és egy 600 koronáról szóló takarékkönyvét vette el s azzal tovább állottak. Viszkok azonban megösmerte Gilyant a hangjáról s rögtön a csendőrséghez ment, a hol jelentést tett az esetről. Mészáros Pál őrmester két csendőrrel csakhamar elfogta a tetteseket, kiknél az elrabolt tárgyakat meglátalták.

el amabba a keskeny kis borítékba, amelyet idoges gyorsasággal címezett meg.

Az egyik fővárosi színház harmadrendű starjának nevét írta rá.

Recsöngette a magán szolgáját.

— Mindjárt visszajövök.

Saikig kilökték előtte az ajtót s a merre elhaladt, mintha csak a fehér czár vonulna végig, olyan slazattal álltak sorfalat.

Es vannak, akik azt erősítik, hogy a mi civilizált korunkban már nincsenek rabszolgák! . . .

Miután az igazgató ur a postára adta az o bö. kezű küldeményét, a börze felé irányozta ruganyos lépéit.

Ma nagy kötésekét csinált, mert csak ezzel egyenlítheti ki a dolgot. A jövő hétre van kítüzve a revízió s akkor mindennek rendben kell lennie.

Egy perczre elsötétült az arca. Tán egy kis összevetést csinált bizonyos összegről, bizonyos hiányról . . .

Örületos pénzművelletbe bocsátkozott e napra.

Örületos és szerencsétlen.

Egy véletlen sürgöny világ fölfordulást csinált a börzén. Egész vagyonok usztak el pár nap alatt.

Es aztán elkövetkezett egy másik percz; még amanrál is rövidebb, csak ennyi, a mennyire egy golyónak van szüksége, a mely szétroncsolja a megbomlott agyvelőt.

§ amilyen pánik a börzén volt előtte való napon,

épolyszeveszett forrongás ment végbe a nemrégiben létesült banknál.

Rémülten vették át egymás szájából a futótűzként terjedt hírt:

— Az igazgató ur meglötte magát.

Es pár óra mulva már azt:

— Az igazgató ur kerek 400.000 koronát sikkasztott el.

Minden élő ember talpon volt a banknál még az éjjeli órákban is.

Könyveket rovincsoltak, az iratokat kutatták át. A tömérdek lap közül egy a földre esett.

Fölvette az egyik szolga.

A szeljegyzetet betűzi:

„Lelkiismeretem nem engedi, hogy e folyamodványt pártóltag terjesszem az ülés elé . . .”

odaát valaki azt hangoztatja:

— Gazember! pedig mennyire megbiztunk benne!

Kövér Ima.

CSARNOK.

Oh bárcsak.

Oh, bárcsak sohse volna éjjel...
Reám taposnak kegyetlen árnyak,
Álmod kacagva tépik széjjel,
Vérző szívemben tobzódva járnak.

Mért nem örök a nap sugára,
Fényében lelkeim, hogy megpihenne,
Aztán magasba, hozzája szállna
S izzó gyöngyöztől elégne benne.

Fáy Nándor.

Egy éjszaka.

Olyan szépen vagyogtak a csillagok.
Mikor egyszer, réges-régen,
Harmatos májusi éjen,
Szíve fájó keservében
Egy kis legény keservesen zokogott.

Minden könnyét ott sirta el a fiú,
Enyhe szellő száritotta,
Piros hajnal elcsókolta.
Könye nem is volt azóta,
De a szíve mindig, mindig szomorú.

Lantos.

A kártya.

Egy olyan közönséges délután történt, mint a milyen a többi, mikor a nap csak olyan tikkasztó melegen süt, mint máskor, a felhők csak olyan barátságosan mosolyognak a földre, mint máskor és az emberek csak olyan unottan járnak — kelnek, vagy elfáradtan lézengenek, mint máskor, mint mindig.

Bakony Jenő az ebédlő asztalára támaszkodva, a nagy üvegajtón keresztül nézett ki a levegőbe. Nézett gondolat nélkül, és tekintete, hol a csillag porszemekre, hol pedig a melegtől elikkadt falevelekre esett, melyek a nagy eperfa ágairól oly fáradtan szinte lusan csüngtek alá. A fa árnyékában egy pár tyúk pihent. Még a nagy kakas is nyugton ült most köztük, még az ő friss tüzes vérenek is jól esik most a pihenés.

A szobának tulsó oldalán Bakony Jenő családja és egy Bárdy Sándor nevű barátja állanak. Szórakozottan néznek egymásra, mintha az egyik a másik arcáról akarna leolvadni, vajjon miről is lehetne most beszélni, vagy mit is lehetne most csinálni.

Jenő most feléje fordul, miálatt észreveszi, hogy az asztalon egy csomó kártya hever.

— Te — szólott négy évvel fiatalabb öcséséhez ma az utcán találtam öt krajcárt emeljük le.

Pál a tizenkilenc éves diák örömmel kapott az alkalmat, hogy kártyázhasson. Mint a gondolat ott termet batya mellett s a következő percben már tíz krajcárt emeltek le, mert Jenő megnyerte az első bankot. Azután megduplázták, egyszer-ketszer, háromszor, mindannyiszor Jenő nyert. A bankban mar egy forint hatvan krajcár állott, Pál diáknak egész vagyona.

Jenő könnyedén, nevetgélve adta ismét a felszaporodott bankot miközben ingerkedve ismételtette többször.

— Ime mi lett az én kis öt krajcáromból. A család is ott állott már az asztal körül és érdeklődéssel nézte a játékot. Akadt nekik téma: beszélni a kártya és a szerencse nagy hatalmáról.

Pál diáknak rosszul esett bátyjának hetykélkedése, restelte is a dolgot, hogy őt a diákok is megszegyentették, de legjobban az tajt neki, hogy nincs több pénze s ha most utoljára nem nyer oda van minden vagyona. Nagyon izgatottan vette fel tehát a kiosztott kártyákat.

— Tizenkilenc van — szól Jenő és elkéri öcsésétől kártyáját megnézni, neki mennyije van.

De Pál diák előbb besepri a bankot s azután adja oda kártyáját e szavakkal:

— Husam van.

Csak tizennyolcad van, nem pedig huszad szólott a szerencsés játékos önérzetével diadalmasan Jenő.

— Nekem huszad volt — szólott kivörösödve, izgatottan Pál.

Jenő azt hitte, hogy öcsése csak tréfál, de midőn látta, hogy komolyan beszél, levette a kártya csomó tetejéről öcsésének még össze nem kevert lapjait és leterítette az asztalra, hogy azt mindenki láthassa.

— Nézz ide. Csak tizennyolcad van. Látnod add ide hát a pénzt.

Nesze én odaadom, de azt is megmondom, hogy te csalál, mert nekem huszad volt. Kicsérélted a kártyámat egy alsóval.

Jenő tudta, hogy öcséséből csak a szegény beszél és a sajnálkozás elvesztett pénze fölött, azért csak mosolygott, ezeken kifakadásokon, de midőn tekintete véletlenül Bárdy barátjára esett és annak olyan gyanus, fürkésző pillantásával találkozott, elkomorodott, és egy kis gondolkodás után így szólott bosszusan öcséséhez.

— Komolyan mondtad ezt Pál?

Persze, hogy komolyan. Nekem huszad volt. Most már elvörösödött a szegyéntől Jenő. Öcsese elé állott, vállára tette indulatosan kezét és így szólott:

— Pál! Becsület szavamra mondom, itt Bárdy barátom előtt, hogyha rögtön meg nem mondd az igazat, hogy mennyid volt, én soha többé nem szólok hozzád.

— Huszad volt, — hangzott a dacos válasz.

Bakony Jenőt felleptették képviselőjelöltnek. Érdekében különösen a fiatalság fáradozott sokat. Nagyon szerették ezt a fiatal vezérüket, kinéi okosabb, kedvesebb embert, jobb és őszintébb barátot nem ismeretek maguk között. Bámulták roppant szerencsését, mert mihez hozzáfogott, az mindig sikerült. Szinte közmondássá vált szerencséje. Ha valaki valami nagyot elért, rámondták: „Ez valószínű Bakony Jenő”.

Tiszteletére most lakomát rendezett a fiatalság. Mikor vége volt a vacsorának és az ételek helyét a borok foglalták el, mikor a nyelvek a beszédre már kifáradtak, valaki azt indítványozta:

— Kártyázzunk.

Tetszett az eszme mert mindenki kíváncsi volt játszani latni Bakony Jenőt „a szerencsés játékost.”

Bárdy Sándor az indítványozó, kivett tárcájából ötven forintot, odaszólt Bakony Jenőhöz:

— Kezdjük meg mi, emeljük le ezt az ötvenest

— Jól van, — válaszolt Bakony Jenő,

— Kiosztotta a kártyát és nyert.

— Duplázzuk meg, szólott Bárdy.

Bakony Jenő osztott és megint nyert, azután duplázták ismét és ismét a míg Bárdyának pénze volt. A bankban 3200 forint állott. A jelenlevők már nem érdeklődéssel, hanem bámulattal és csodálattal nezték a játékot. Bárdy izgatottabb és izgatottabb lett. Összes pénze elfogyott már. Most papírlapot húzott ki zsebéből, ráírta ceruzával 3200 forint becsületszora huszonnégy óra alatt és izgatottan odatette a csomó pénz mellé.

Ossz, szólott izgatottan remegve.

Az ő izgatottsága és félelme átragadt a társaságra is. A szemek szinte kidüledtek üregeikből az arcok sápadtak voltak az izgalomtól és kíváncsiságtól. Bakony Jenő is sápadt volt. Ő már rég szerette volna abba hagyni a játékot, de nem tehetette, mert félre magyarázták volna jó szándékát. Ő legrégebb barátja volt Bárdyának, ismerte jól, tudta, hogy barátja eljátszotta mindenét, egész kis vagyonkáját. De nem szólhatott Sári csendben osztotta ki a kártyát. Megint nyert.

Bárdy pedig felugrott, szemei lázasan forogtak arca hófehér volt. Egy nagyot lélegzett, azután erőtellett nyugodtsággal, határozottan így szólott:

— Jenő, te csalál. Én nem láttam, de tudom. S hátat fordítva, otthagya barátját, a társaság közé vegyült, a hol próbálták csillapítani és a hol mindenki a legnagyobb felhaborodással utasította vissza meggyalázó szavait, a mit Bakonyra mondott.

De ő, mintha semmit nem hallott volna folytatta:

— Igen, igen csalt! határozottan mondhatom. Hiszen az öcsese már négy év óta nem szól hozzá, azért mert egyszer őt is megcsalta. Én ott voltam akkor náluk, mikor tulajdon testvére mondta azt neki szemébe.

A fiatalság nem hitte azt a mesét, nem is igen halgatott a beszélőre. A pénzt elvesztett ember izgatottságának tulajdonították kifakadásait. De Bakony Jenő, a ki hallotta ezeket a szavakat, éppen akkor, mikor a beszélőre már-már dühös lett a társaság, közük lépett és így szólott:

— Ez a történet igaz, a mit ez a hitvány ember itt elmondott, de esküszöm becsületesemre, hogy sem akkor öcsémet, sem most ezt az embert sem soha senkit meg nem csaltam. Remegő ajkakkal fehéren, mondta

el ezt a pár szót, aztán észrevétlenül otthagya a társaságot.

A fiatalság látszólag Bakony Jenőnek adott igazat, de a gyanu azért mégis belopódzott a szívekbe. Az öcséséről szóló történet ismeretlen volt előttük, szerencséje a kártyában megmagyarázhatatlan. Hátha mégis igaz az a mit saját öcsése és Bárdy allitanak.

Masnap nagyon csendes volt a kaszinó. Senki sem kártyázott, csakhogy ne kellessen valahogy Bakony Jenővel játszani.

Észrevette ezt Bakony Jenő. Kezdt elmaradozni a társaságtól, azok pedig őt. Elment a fővárosból vidékre, szívében fájdalommal, lelkében utálattal az emberek iránt, és kuzdott a letért.

A képviselő választáson egyhangulag választottak meg ellenjelöltjét és az uképviselő tiszteletére rendezett lakomán ő róla is beszéltek, a „hamis kártyáról”.

Bakony Jenő öcsése Pál hivatalnok egyik előkelő fővárosi banknak, szomorúan, megtörve u iróasztala előtt, könnyei leperegnek arcáról kezére, melyben egy arckép van, bátyjának arcképe. Ajkai kímáson vonaglanak, mintha rene e képvöl, vagy mintha könyörögne hzzza, hogy ne bánja. Sokáig u így mig vegre egy hirtelen esztározással tollat ragad kezébe. S most mar nyugodt az arca, a vonagló ajkak most mar mosolyognak. Az arckép határa irja a következő szavakat. „Tartozom ezzel neked. Elvettem akkor tőled átkozott makkacsagommal a becsületedet, most visszaadom azt ezekkel a berukkel. A lelkismeretem nem bírja tovább. Isten áldjon meg, légy boldog, becsás meg nekem, szorencseseen öcsédnek Pálnak.”

Mikor nevet aláta, kihuzta nyakát és föbe löte magat. Ugy találtak meg tollal kezében holtestet.

Bakony Jenőnek meg azuap atadtak öcsese utolsó üzenetet az arcképpel. Egy véresepp freccsent a képre öcsese halantekező. Nemez szívvél és könnyes szemekkel szoritotta ajkához a levelet es fájlalmas töredezett hangon szólott a vercepphez:

— Neg-bo-csáj-t-k e-des jó ö-csém.

Időjárási jelentés 1901. decz. 6-ig.

Nép	Csapadék 24 ó, alatt m. m.	Hőmérséklet C.				Jegyzet. Az eső kezdete és vége
		fokban				
		7 ó. reg.	2 ó. d. u.	9 ó. este	kö- zép	
30	0.4 dér hó	-5.2	-0.6	2.8	-1.0	d. e. 10. d. u. 2 ó. hó
1	0.4 eső	2.2	5.3	2.8	3.4	este eső
2	0.2 dara eső	1.6	5.3	-0.9	2.0	d. u. dara; jéghóyma
3		0.2	6.2	3.6	3.3	
4	dér	0.9	8.0	-0.7	2.7	
5		0.4	3.1	-2.7	0.8	
6	dér köd	-6.6	2.2	-6.8	-3.1	este 6 ó-tól köd

Összefoglalás: novemberi csapadék összege: 27.5 mm. Hőmérsékleti maximum nov. 14 és 15-én d. u. 26-kor; 17.8°C, hőmérsékleti minimum: nov. 30-án reggel 7-kor! -5.2°C. Novemberi közepes hőmérséklet! 3.8°C.

Szarvas 1901. nov. 7.

Plenczner Lajos

Felelős a szerkesztésért Sámuel A. a kiadó.

Szálloda átvétel.

Van szerencsénk tudatni a t. c. közönség, gel, miszerint a mai naptól kezdődőleg átvettük az Árpád szálloda és vendéglő vezetését. Az összes helyiségeket teljesen a mai kor igényeinek megfelelően alakítottuk át. Az italokat kizárólag a legelső és legjobb hírnek örvendő bor termelőktől szerezzük be s ugy ezeknek kezelését, valamint a legkényesebb izlés teljes kielégítésére is képes konyhát személyesen vezetjük. Főcélunk: a közönség pontos és figyelmes kiszolgálása.

Tömeges pártfogásért esedezzünk.

Garái testvérek.

Eladó.

Szilágyi „A magyar nemzet története“ diszkötésben 80 K. (félár).

Beöty „A magyar nemzet irodalomtörténete“ diszkötésben 20 K (félár).

10—12 mázsa porosz koczka-szén á 3 K 20 f. Petőfi-utca 984 szám alatt.

A virágkedvelő közönség becses figyelmébe!

Menyasszonyi, báli, bálanyai mellcsokrok, sirkoszoruk stb. készítése, valamint virágasztalok a legszebb növényekkel díszítése jutányos ártért készíttetnek.

Látogatókat szívesen fogadunk.

Medveczky testvérek
műkertészeti és rózsá telepe.

Eladó tenyészállatok.

Gróf Bolza Pál szarvasi gazdaságában. beltenyésztés végett eladó 1 db. 6 éves, zsemlyetarka, bábolnai, törzkönyvezett, telivér, simmenthali bika. Ára 500 korona és 5 korona fark pénz. — Ugyanott eladó 2 db. 6—7 éves keresztezett belföldi tarka tehén 305 korona egység árban.

Hallatlan olcsó árak!

Szép Márton
órák és ékszerész
S Z A R V A S O N.

Van szerencsém a t. közönségnek b. tudomására adni, hogy a mostani mászonra rendkívül szép választékú raktárt tartok.

Arany gyűrűk és fülbevalókban oly nagy raktár áll a n. é. közönség rendelkezésére, a minő még Szarvason soha nem létezett; **hallatlan olcsó árak mellett.**

Ki tehát ékszer cserélési vagy vásárolni szándékos, az fáradjon el hozzám s meg lesz győződve arról, hogy tényleg nálam van a legnagyobb választék és olcsóbban vehet mint bárhol.

Üzletem Szarvason a legolcsóbb forrásnak van elismerve.

Hallatlan olcsó árak!

Rendkívüli választék arany gyűrűk és fülbevalókban!
Ornási választék arany gyűrűk és fülbevalókban!
Pontos kiszolgálás.

Hirdetések

Jutányos áron felvételnek

a

„SZARVAS és VIDÉKE“

kiadóhivatalában.

Kitüntetve az 1900. párisi világkiállításon aranyéremmel.
(Hangszerekért legnagyobb.)

— Hedeereg-szállításért ezüst Crammel —

STOWASSER JÁNOS

os, és kir. udvari hangszergyáros

— a javított barogató feltalálója, —

— BUDAPEST II, Lánchíd-utca 5 szám, —
saját házában (a kereskedelmi ministerium mellett.)

Magyarország legnagyobb és legelőkelőbb gyára

Hegedűk vonóval	— — — —	3 fttól 15 fttig.
Mesterhegedűk vonóval	— — — —	15 fttól 300 fttig.
Gordonkák vonóval	— — — —	8 fttól 150 fttig.
Nagy bőgők vonóval	— — — —	28 fttól 100 fttig.
Fuvolák	— — — —	2 fttól 100 fttig.
Szárnykürtök, trombita, helikon, stb.	— — — —	12 fttól feljebb
Czimbalmok	— — — —	35 fttól 300 fttig.
Rákóczy tárogatók	— — — —	30 fttól 60 fttig.

Elpusztíthatatlan **HARMONIKÁK** 3, 4, 5, 6, 8,
kitűnő erős hangú — 10 fttól 80 fttig.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.
Harmonikákról külön árjegyzék kérésre.

Hatóságilag engedélyezett kör fűrésze berendezett tüzi fatelep.

Van szerencsém a n. fogyasztó közönségnek szives tudomására adni, hogy

T Ű Z I F A T E L E P E T

rendeztem be, mai kor igényeinek megfelelő. Bátorodom ajánlani *Cyertyán, Bülk és Cser fái*mat vagonszám, *ölszám* ugyszintén métermázsánként. *Porosz-szén Petrozsényi, Salgótarjáni és Briket szeneim*et házhoz szállítva. Továbbá nagy raktáron tartok *meszet* is.

A n. é. fogyasztó közönség szives megbízását kérve kiváló tisztelettel

Pletenik József.

Gyors szállítás.

Oh jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés rekedtség és elnyájkásodás ellen gyors és biztos hatásúak

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboz 4 korona és 2 korona.
Próba doboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR“
GYÓGYSZERTÁR
Budapest VI., Váci-körút 17.

Éljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított.

Kapható SZARVASON: Ackermann Gyula, Medveczky József, Buggyis Andor gyógyszerárakban.